

סיפור מעשה מעורר כוונה באמירת ברכה

כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע הסביר את החשיבות והיוקר של אמירת ברכה בכוונה .
להלן דבריו הק' כפי שהם מצוטטים בספר השיחות. שיחת חי אלול ה'תש"ג, שיחה ב'.

החסיד העובד רד"צ (ר' דוד צבי חן) נ"ע, היה מנהגו כל ימיו, לפני שעשה ברכה על דבר מאכל או על דבר משקה, היה מסמיק את ידו הימנית למצחו, כטבעו של מי שעליו להיזכר בענין עמוק. עוד בשנותי הצעירות --תר"ן או תרנ"א שאלתיו לפשר תנועתו זו לפני כל ברכה. וסיפר לי: כשהיה בן שנים עשרה הביאו אביו ר' פרץ נ"ע ללויבאוויטש אל הרבי "צמח צדק" כשנכנס אל הרבי, קירבו הרבי מאד ובין הדברים שאמר לו הרבי, היתה גם האימרה הבאה:

"שמע בקולי [ווער אויס אינגל]. צא מילדותך. כשעליך לעשות ברכה על מאכל או משקה, ועליך לומר "ברוך אתה", תיזכר למי אתה הולך לומר ברוך אתה".